

fatigatio corporis tū quia contra propria; inclina-
tionem omni intellectus et voluntas abnegat
se in obsequium fidei et caritatis. Vnū pro
altero posse satisfacere concedit liberalitas dei
dum causa subest vel ex impotentia illius pro
quo fit satisfactio vel de mandato suo et cari-
tate satisfacientis vel superioris auctoritate ra-
liter ordinatis. De mīmonio .c.xi.

Consensus mutuus expressus per verba
de pñti quo trāssertur pro perpetuo cor-
pus viri in pñtatem mulieris et econ-
tra in eis pñtūa coniunctio talis ordi-
nata causat māmōniū. De Jure naturali et
diuino limitatur consensus ad certas psonas
cum certis circumstantijs et quicquid aliter fuit
attemperatū potest illud inuadere superior
auctoritas. Votum solemnizatum per sus-
cepōnem ordinis vel religionis non magis
ex natura sua videtur dirimere māmōniū
iam contractum quā simplex sed hoc prouenit
ex ecclesie constituto maxime cū in illo dispen-
sare posse papam probabilis sit opinio.

Marrimonialis coniunctio vnus mulie-
ris cum pluribus viris repugnat Juri natu-
rali non econtra quoniam corpus viri plus
valet pro quanto plures fructare sufficit
et Ita olim pluribus licebat fungi vxoribus

Prima tñ in hoc oficiente cui corpus vie
iam cōcesserat in suum ius. Nūc aut ad statu
primeue institucōis reducit p̄ps m̄imomiū
vni⁹ cum vna. Votū simplex castitatis nō
dirimit m̄imomium iam cōtractum peccat tñ
q̄ vouit dum p̄mo cōtractēdi volūtatē habuit
voti contrariā nō aut postea dū reddit debitū
vt est concurs sentētia sed negant peticōnem
debiti posse fieri sine fractioē voti. cui⁹ opposi
tum ex eo videtur verū. quia votū nō cadebat
dirē nisi sup hoc. q̄ est nunq̄ contrahere. et non
sup hoc q̄ est nunq̄ omisceri carnaliter alteri
Alioquin dum nūc omiscet etiam reddendo
debitum reus efficitur voti fracti. Alioqn̄ p̄te
rea eēt fors talis diugij nimis dura. Re
ligiosus professus aut sacerdos vtentes co
pula carnali preter m̄imomiū et si grauissie
transgrediuntur mandatū dei non tñ videtur
voti fractores. Votum quippe est solū p̄prie
de re alias licita qualis nō erit ex m̄imomial
cōiunctio. Ista conclusio licet apud simpliciores
videatur extrema tamē apud intelligentes
quid nomis voti est clara. Votum quippe so
lum fit de opibus superogacōis ad q̄ q̄s ali
as non tenebatur. Sic religiosus p̄prie loquē
do vouet q̄ nūq̄ vxorabit q̄d antea licebat
illi. Nullus autē p̄prie dicit vouere q̄ nunq̄

fornicabit aut adulterabitur quia ex p̄cepto
ad hoc iam om̄is homo obligatur. Vir
et vxor nequeunt absq; mutuo cōsensu v̄uē
castitatem p̄mmo nec virtute v̄uēt se nunq̄
petiturum debitū ab vxore cum p̄pter verecun
diam petendi ip̄a in deterius labi possit. Sp̄o
saliaderimuntur vel mutuo consensu cū aucto
ritate superioris vel si altera persona interim
fornicata fuerit vel p̄ votum solepnizatū per
quod m̄rimonium esse contractū non tamen
carnaliter consummatum posset infra duos
menses solui. Contrahens fide in foro eccl̄ie
quando cumq; carnalis copula subsequatur
eadem fideione remanente non coniungitur
matrimonialiter compelletur tamen ab eccl̄ia in
foro exteriori tanq̄ si verum fuisset matrimo
nium habeatur. Secus in interiori cuius est
consilium vt potius om̄es sententias eccl̄ie
tolleret q̄ peccato consentiat. Potest tamen
nouo consensu adhibito fidum matrimoniu
si nil aliud obstiterit in verum commutare.

Persona inducta per metum cadentem
in constantem virum ad consensendum in
terius in prolatione verborum matrimoniali
um. vt quia non vult mentiri. Potest post
modum matrimonium dirimi tanq̄ nullum
sed de seductione per blandicias non ita

Impedimentū perpetuū i altro coniugiū p qđ
ne qunt se mutuo carnalitē cognoscē impedit
matrimoniu iam tractū. Nullus coniugiū
tenetur reddē debitū in defectum notabile
a certum sui corpis vel fetus nascituri et scđm
hoc cognoscitur qñ leprosis vel pregnātibz
aut menstruatis aut furiosis aut ypidimia
tis et similibz casibz ēddi l nō debitū oporteat

Temp⁹ a loc⁹ sacer nō videtur excusāē qñ
alt⁹ coniugiū teneat alteri petēti reddere. Petēs
tñ qđā amicabili moicōe de nō exigēdo exhor
tetur seu inducat. De extreā vnctōe. c. xij.

Extrema vnctio habet materiaz et for
mam in libris suis exp̄ssam et obligat
non cōtempnē dum finis vite secundū
probabiles vieduras p infirmitatē expectatē
que pretēa reiterari potest simili causa rursus
veniente. Extrema vnctō rite suscepta deli
venialia ymmo videt q̄ absoluit ab oi culpa
cōiuncta petiōe rēpiciētis q̄ ab oi peā libētur
tū virtute sacramēti tū q̄ petit pie pseueāter
p se a iuste. De sacmēto ordinis. c. xiiij.

Ordinis sacramentum plures formas
habet pluresq; materias ymo et sacer
dotium duabz formis cōplet vna qua
datur sibi ptās sup corpus xpi verum. Altera
q̄ datur sup misticiū. qđ si fuit defect⁹ l dubiū